

Ξενοδοχείο Λουξ/Τρούμπα

6 ΠΟΙΗΤΕΣ – Διαβάζουν οι: *Νίκη Χαλκιαδάκη, Νίκος Φιλντίσης, Χάρις Κοντού, Νίκος Ερηνάκης, Ελένη Γαλάνη, Ειρήνη Μαργαρίτη.*

Νίκη Χαλκιαδάκη

Catwoman

περιμένω να γυρίσεις σπίτι, να βγάλεις τα ρούχα
-Θεέ μου πως περιμένω να βγάλεις τα ρούχα-
τα πόδια σου αγαπώ
τις κνήμες
ό,τι σε πάει και σ' επιστρέφει

μ' ένα σου νεύμα ν' ανέβω στο κρεβάτι
να γίνω ολόκληρη κατοικίδια ηδονή

(*Ανάσκελη με πυρετό*, εκδ. Μανδραγόρας, 2012)

~.~

Νίκος Φιλντίσης

Στυγνή βιολογία

άλλες φορές πάλι
το χέρι μου
το χέρι θέλω να πω
πάει μόνο του
εκεί
μηχανικά

λες και επείγεται να δει αν ζω ή
αν είμαι ακόμα ένας άντρας ή
όπως ένα ζώο σκύβει κι ακροάζεται τη φύση του

βλέπεις, δεν έχω πια
κανέναν να εννοήσω.
κανέναν να ποθήσω.
αισχροτήτες
θα πεις εσύ
μα εγώ
λίγα κορμιά σημάδεψ
τά 'χα
τα σπούδασα
κι είναι ένα τίμημα βαρύ
μιας και δε φόρτωνα τους έρωτες με το κιλό
τι κι άμα λιπόσαρκος
λαχτάριζα

~.~

Χάρις Κοντού

Τα στήθη της ΑΒ

Τα στήθη της Α.,
που ξεμάλλιασε τη Β. για χάρη μου,
ξέρωγα πια
Αλωνίζουν μουδιασμένα από χείλια σε χείλια.
Τα στήθη της Β.
Αναστημένα απ' τον πόλεμο
κι απ' το νερό
Τα φαντάζομαι στο στόμα του αλλουνού.
Στήθη της αλφαβήτου
Σύκα στήθη
Κάτω απ' τον ήλιο παρατημένα
Αρχές θηλής
Αρχές της λήθης

~.~

Νίκος Ερηνάκης

[Θέλω να σε φιλήσω εκεί που ο θάνατος μοιάζει πιο εύκολος]

Ενθουσιασμένη σε ανακάλυψα
Ανάμεσα σε ψυχές νεκρών να παιχνιδίζουν γύρω σου

Κι ένιωσα τη γλώσσα σου στο αίμα μου

Όλοι μιλούσαν γι' αυτό το πλεονέκτημα
που θα μου αποκαλύψεις

Πες μου λοιπόν από πού βγαίνουν τόσοι νεκροί

Δεν είναι συναίσθημα η μελαγχολία μικρή
Είναι τρόπος να υπάρξεις

Όπως όταν ξεκουράζεις το πρόσωπο στα γόνατα σου
Και κοιτάς έξω σαν να ακούς το κύμα
Από εκείνη τη θάλασσα που απαρνηθήκαμε

Κι αν πάλι βρίσκεις ερωτεύσιμες τις πλάνες
Πόσο λες να μας πονέσει η ελπίδα

Αν πρέπει να ταχτώ
Θα ταχτώ στη φαντασία

Εδώ που είμαι βρέχει
Κι εσύ είσαι πολύ όμορφη στη φωτογραφία

Φέρεις την Κίνηση
Τη μανία του πανικού

Μα τον εξεγερμένο έρωτά μας
Απειλεί η αγάπη ακόμα

Δεν ξέρουμε να λέμε σ' αγαπώ
Χωρίς αλάτι στα χείλη

Θα ζήσουμε ανάμεσα σε δύο καθρέφτες

Τι έχει πάει τόσο λάθος μαζί σου
Για να μου αρέσεις τόσο πολύ

Θέλω να σε φιλήσω
Εκεί που ο θάνατος μοιάζει πιο εύκολος

(Ανάμεσα σε όσα πέφτει η σκιά, εκδ. Γαβριηλίδης, 2013)

~.~

Ελένη Γαλάνη

Habeas corpus

Μες στους υμένες του ονείρου:
εφιάλτης

τις νύχτες ο άντρας που αγάπησα κουλουριάζεται
αγέννητη οδύνη
έμβρυο ηδονή
ο άντρας που αγάπησα επιστρέφει από τη γυναίκα που υπήρξα
Είναι χαρούμενος
Είναι νεότερη
Είναι ακίνητη σε γυάλινο κρεβάτι
στην εξοχή

*Ο άντρας που αγάπησα την επισκέπτεται στην εξοχική ζωή, στην αίθρια λήθη της, την
ερωτεύεται σε συνθήκες θερμοκηπίου με θέλει νεκρή να τον περιμένω*

ο άντρας που αγάπησα
θηλάζει με δόντια θέλω κοφτερά
τις θηλές μου δαγκώνει σφίγγει δάχτυλα θηλιές
το κεφάλι μου με φιλάει
ο άντρας που αγάπησα με πονάει

*μεγαλώνει στη μήτρα μου για να με αγαπήσει απ' την αρχή, κι ύστερα να με απατήσει
ζανά με τον εαυτό μου*

*«Να έχεις το σώμα», λέει
Να το παραδίνεις αθώο στη σύλληψη
άγουρο στην αιχμαλωσία να λες «είναι καλύτερα που είμαι χωμάτινη»
– ας πονάς*

*«Να έχεις το σώμα» νεό όσο πιο νέο
καλύτερα να το προσφέρεις
δώρο, αντίδωρο, χάρη, μετάληψη στη φυγή*

*Χωρίς δίκη, χωρίς απολογία, χωρίς επιείκεια, σε μπρα ντε φερ άνισο
με τον έρωτα*

Να έχεις το σώμα

(Terrarium, εκδ. Μελάι, 2014)

~.~

Ειρήνη Μαργαρίτη

(άτιτλο)

*Σήμερα είναι τα γενέθλιά μου. Κάπου εκεί, μετά το τελευταίο μου όνειρο,
σε βρήκα να γιορτάζεις τη μέρα που γεννήθηκα για δική σου.
Μετά... συνέχεια σκεφτόμουνα πώς θα ήταν να γαμιόμαστε σε εκείνο το μπλε
ξενοδοχείο... Μα δεν κατάφερα να με ξαναπάρει ο ύπνος.*

(Φλαμίνγκο, εκδ. Μελάι, 2014)